

ZEECULENTA

22e jaargang 2013

Afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, "SUCCULENTA".

WWW.ZEECULENTA.NL

info: post@zeeculenta.nl

Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.

**Koudekerke
Galgeweg 5
Tel: 0118-551623**

COLOFON

"Zeeculenta" is het afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, SUCCULENTA.

Opgericht 12 maart 1968.

De afdeling Zeeland komt maandelijks bijeen op de laatste vrijdag van de maand (met uitzondering van de maanden juli en december).

Plaats : Heer Arendshuis, Torenring 46, 4458 BC 's-Heer Arendskerke.

Aanvang : 20.00 uur.

De afdelingscontributie bedraagt € 20,-- per jaar.

Gironummer 2645478 t.n.v. Succulenta Zeeland te Middelburg.

BESTUUR:**Secretariaat:**

Vacant

voorzitter/penningmeester

Schoolstraat 26

Sandra van Offenbeek secretaris

4417 AB Hansweert

Kees de Bonte

bestuurslid

Tel.: 0113-383290

e-mail: cactus.sandra@zeelandnet.nl

REDACTIE:**Redactie:**

Tonnie de Rijke

hoofdredacteur

Noordweg 444

Piet van de Vrede

redactielid

4333 KL MIDDELBURG

Bertus Spee

redactielid

Tel.: 0118-615047

e-mail: thonderi@hetnet.nl

=====

Agenda afdeling Zeeland 2013.

25 mei 2013

Open dag bij een aantal leden van de afdeling Zeeland.

31 mei 2013

Lezing door Bertus Spee.

1 juni 2013

Open dag Ubink.

18 augustus 2013

Beurs te Etten-Leur.

6,7,8 september 2013

ELK te Blankenberge.

=====

TE KOOP: cactusmeststof, bims, etiketten, watervaste pennen en andere benodigdheden voor onze hobby. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Han Mesu (0118-615702).

Uitnodiging

Voor de bijeenkomst te houden op vrijdag **31 mei 2013** in het Heer Arendshuis, Torenring 46 te 's-Heer Arendskerke.

Aanvang: 20.00 uur

PROGRAMMA

1. Opening en extra verloting.
2. Notulen, ingekomen stukken en ander nieuws.
3. Rondvraag en praatje van Han.
4. Pauze.
5. Lezing door Bertus Spee. We laten ons verrassen door Bertus met een lezing over ???
6. Sluiting.

Namens het bestuur, Sandra van Offenbeek, secretaris.

=====

Verslag van de bijeenkomst van 26 april 2013.

De vergadering wordt deze keer geopend door Kees de Bonte. We zijn deze keer met 15 mensen aanwezig. Voor de extra verloting plantjes van Kees en Herman Weezepoel, en van Bertus Spee 2 posters met cactussen erop.

Geen ingekomen stukken. Maar vertel wel dat ik had gehoord dat Koos de Meij een hartaanval had gehad. Maar nu weer thuis aan het herstellen is. Tijdens de rondvraag vertelt Joke van Lavieren dat ze na de koffie trakteert op cake. Ze is de volgende dag jarig. Er wordt nog even besproken wie er gaat helpen met Groei en Bloei. Ria en Ad Uijtdewilligen en Joke, zeggen toe te komen.

Praatje van Han Mesu gaat deze keer over Astropytums. Groeiplaats Mexico. Ze hebben een aparte vorm, bloeien rijkelijk en hebben mooie namen. Bepaalde kenmerken zijn het stervormig lichaam, en wol vorming op de plant. Tevens vertelt hij over de verschillende planten. We vragen wie er een idee heeft voor ons vergadering op lokatie. Wordt voorgesteld om weer naar het Rammekeshof te Rithem te gaan. Mocht er nog andere ideeën zijn horen we dat graag. Laat dit op de volgende vergadering weten of stuur een mail. Na de koffie, het beloofde plakje cake die heerlijk smaakte delen we de posters uit. Hier was een klein foutje ingeslopen, maar dit hebben we kunnen verhelpen. Was de verkoop van Han zijn planten aan de beurt. Geloof dat er wel aardig wat planten verkocht werden. We hadden eigenlijk een digitale fotowedstrijd op de planning staan. Maar helaas niet genoeg deelnemers. Piet van de Vrede had gelukkig voor een alternatief gezorgd. We mochten nu deel 3 van de reis van Chili van Tonnie de Rijke bekijken. Iets na elfen sluit Kees de vergadering af.

Namens het bestuur, Sandra van Offenbeek, secretaris.

Cactussen en Vetplanten

Open dag
Zaterdag 25 mei 2013
10.00 uur tot 17.00 uur
Toegang gratis

Bertus Spee, Diepeneestraat 4, 4454 BJ, Borssele

Herman Weezepoel, Vlaamseweg 5, 4458 ND, 's-Heer Arendskerke

Han Mesu, Nachtegaalstraat 12, 4335 CG, Middelburg

Piet en Ineke van de Vrede, Braamstraat 34, 4388 CP, Oost-Souburg

Kees de Bonte, Lepelstraat 13, 4354 KH, Vrouwenpolder

Kom deze dag eens kijken bij een deelnemer
en maak kennis met een bloeiende hobby

Meer informatie **0113-383290** of **www.zeeculenta.nl**

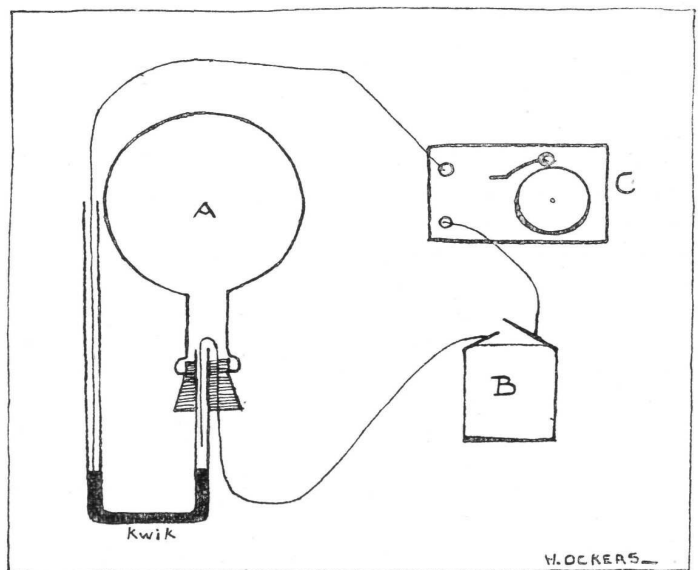
Uit den ouden doosch.

In de bibliotheek is de CD opgenomen met daarop de Succulenta's van 1919-1943. De komende uitgaven gaan we hieruit wat interessante en leuke items in "Zeeculenta" plaatsen. Volgende wetenswaardigheden komen uit de jaargang 1932. NB. Plantennamen komen ook uit den ouden doosch. In de afgelopen 85 jaren is er nog al het een en ander veranderd in de naamgeving, hecht hier dus niet al te veel waarde aan.

ALARMAPPARAAT.

Aangezien het bij vele cactusliefhebbers, die hunne planten buiten in een kasje of in een serre hebben staan, gedurende de wintermaanden tijdens een strenge vorstperiode, wel eens vaak zal voorkomen, dat men zich ongerust zal maken over een te lage temperatuur, des nachts vooral, is nevenstaand apparaatje bedacht. Het onnoodig opstaan in den nacht om den kachel te inspecteeren, met alle bezwaren daaraan verbonden, kan hiermede worden vermeden. Het toestel bestaat uit drie hoofdonderdeelen, n.l. een kolf A, een zaklantaarnbatterij of accu B en een elektrische schel C. De inrichting ervan is zeer eenvoudig en kan door ieder amateur worden vervaardigd. De glazen kolf A is luchtdicht afgesloten met een doorboorde gummikurk, waardoor de U-vormige buis steekt. De kolf moet van te voren goed gedroogd zijn met alcohol. In de U-vormige buis bevindt zich onderin kwikzilver. Het andere einde van de U-vormige buis is open en aanmerkelijk langer. Zooals op de afb. te zien is, steekt het koperdraad, dat verbonden is met één pool der zaklantaarn door de gummikurk heen in de kolf en terug in de U-vormige buis, *doch raakt het kwik niet bij kamertemperatuur*. In de linksche helft voor de U-vormige buis steekt ook een koperdraad, dat zich steeds *in het kwik moet bevinden* en is aan het andere einde verbonden met een der klemmschroeven van de schel. Verbinden we nu nog de andere klemmschroef der schel met de 2e zaklantaarnpool, dan is 't apparaat gereed. Daalt de temp. nu aanmerkelijk, b.v. tot 40° F. dan zal de lucht in kolf A, zoodanig van druk verminderen, dat het kwik rechts stijgt, tot aan het koperdraad. Hierdoor is de keten gesloten en zal de schel vervaarlijk gaan rinkelen. We kunnen, b.v. door de hoeveelheid kwik, zorgen, dat dit op $\pm 40^{\circ}$ F. zal geschieden. De kolf plaatsen we nu in de kas; de koperdraad wordt buiten aangewend in den vorm van loodkabel en binnen kan gewoon geïsoleerd draad dienst doen. De batterij en schel bevinden zich in de slaapkamer van den eigenaar, die hier bovendien nog een schakelaar tusschen kan voegen, waardoor hij, gewekt zijnde, het hinderlijke bellen kan afzetten. Vóóordat de temperatuur mogelijk eens te laag zou worden, is men dan in de gelegenheid zijne maatregelen te treffen en zodoende zijne planten van een wissen ondergang te redden.

Zeist, Nov. '31. H. OCKERS.

HOE IK VETPLANTENLIEFHEBBER WERD.

Het was in het jaar 1919 dat ik als 16-jarig jongmensch liep te snuffelen op de bloemenmarkt te Amsterdam. Mijn liefde voor bloemen en planten dateerde van een nog veel jongeren leeftijd, ja, den oorsprong hiervan kan ik zelfs in mijn gedachten niet meer nagaan. Langzaam drentelde ik voorbij Flora's kinderen, terwijl een zacht voorjaarszonnetje twinkelde in de gracht en hoog opkaatste tegen de huizenrij. Daar bleef mijn oog rusten op een stekelig groen bolletje — een cactus. — Naam, groeiwijze en behandeling, het was mij allemaal onbekend. Toch kocht ik het 2 c. M. hoge stekelplantje dat mij vele jaren later *Echinopsis Eyriesii* bleek te zijn. Thuis gekomen werd het door mij eerst overgeplant in een groter potje, omdat ik mij niet kon voorstellen hoe het mogelijk was dat zoo'n bolletje in een vingerhoed kon groeien. Niemand deelde mijn belangstelling in mijn aanwinst, ook niet, toen er in den loop van dat jaar nieuwelingen bijkwamen. Stijve planten, en langzaam groeiend, was de algemeene opinie. Toen mijn verzameling tot een vijftien-tal mij onbekende soorten was uitgebreid, maakte ik mij in den tuin op den grond een lage broeibak met dubbele wanden 10 c.M. van elkaar en vulde deze 10 c.M. tusschenruimte met zand. Hierover heen kwam een ruit te liggen. Goed nat gehouden en in de volle zon geplaatst, dacht ik, zal mijn planten wel ten goede komen. Spoedig bleek mij dat ik mis gezien had, doordat eenige *Epiphyllums* het opgaven en als een slappe vaatdoek in elkaar zakten. Het *najaar* brak aan en ik hield mijn hart vast voor vorst. Op aanraden van mijn vader zette ik de potten tot den rand in turfmol met paardenmest — dat verwarmde. — Enkele dagen later vroor het dat het kraakte en van mijn pas begonnen verzameling bleven twee cactussen over en wel mijn eersteling, *Echinopsis Eyriesii* en een *Mamillaria*. Zij verhuisden naar de huiskamer en zoo bracht ik ze den winter door. Ziedaar het begin van mijn liefhebberij. Toen kocht ik mij „Handleiding bij het kweken van cactussen door P. P. van den Bergh van Eijsinga". Dit boekje deed mij de oogen open en opnieuw begon ik in het vroege voorjaar mij stekjes te verschaffen, welke nu alle kwamen in een kasje met voor- en bovenkant van glas, de rest hout en standplaats buiten. Hierin bloeide mijn eerste cactus en wel een *Echinocactus concinnus*. Ik was verrukt. Toch zou het mij niet gegeven zijn om ook nu mijn verzameling uitbreiding te geven. Door studie en veranderingen van woonplaats en werkkring deden mij de controle op mijn planten missen, zoodat ook dit tweede pogen verliep en als een mislukking eindigde. In 1930 kreeg ik een eigen home en het duurde niet lang of ook mijn jeugdliefhebberij werd hervat. Mijn eerste stek was er één van mijn Amsterdamsche eersteling, welke mij niet meer toebehoorde, maar in andere handen was overgegaan. Ik schafte mij de boekjes aan „Vetplanten" en „Cactussen" door J. M. van den Houten, een proefnummer van „Succulenta" volgde. Ik werd abonné. Op bescheiden voet heb ik mijn nieuwe verzameling aangelegd, maar heb nu toch weer een vijftiental cactussen en vetplanten op naam bij elkaar. Van onze bibliotheek maak ik druk gebruik, zoodat mijn vrouw soms lachend vraagt of uit die boeken en planten goud te halen is.

Nuth (L.). K. H. HEIJLEN.

Zuid Afrika – Namibie 2011.***Woensdag 9 nov. Grunau – Velloorsdrif – Pofadder.***

Vanochtend is het wat bewolkt en een graad of 15, na het ontbijt rijden we een paar km west het enorme terrein van de farm op, hier vinden we een aantal mooie exemplaren van Euphorbia friedrichia in het vlakke terrein, dan terug naar de farm, we pakken onze spullen in en nemen afscheid van de gastvrije mensen, nu rijden we aan de oostkant van de B1 een weggetje op, na 12 km komen we dan bij enkele grote kwartsheuvels met een oude mijn, dit is ook nog op het terrein van de farm, op de top van deze heuvels gaan we op zoek naar Lithops mickbergensis, deze zijn snel gevonden, er groeien er tientallen, diep in de grond verzonken en ze zijn net aan het vervellen, ook vinden we nog 2 soorten Anacampseros en Crassula's, weer een prachtig plekje, in deze omgeving moeten ook nog Aloes groeien dus rijden we nog verder, helaas komen we ze niet tegen op dit enorm grote terrein, dan rijden we naar de B1 terug en stevenen op Grunau aan, na een tankstop rijden we oost de B3 op naar Karasburg, hier zoeken we de C10 op en rijden verder zuidwaarts, in dit gebied moeten de nodige planten voorkomen maar in het vlakke terrein zien we nergens een plekje dat uitnodigt om te gaan kijken, na 100 km daalt de weg de enorme vallei van de Oranje rivier in en stoppen we bij de grenspost van Velloorsdrif, na wat papierwerk kunnen we de brug over de Oranje rivier passeren en zijn weer in Zuid Afrika, na nog wat registratiewerk krijgen we hier een stempel en kunnen weer verder. We rijden omhoog de vallei uit en komen weer op de hoogvlakte, we maken nog enkele stopjes en vinden dan Hoodia gordonii en Aloe pachygaster, ook groeien er opvallend veel jonge Aloe dichotoma van 1 tot 2 meter hoog en op een kwartskop zien we weer Avonia papyracea, en ook heel grote Mica aders in het witte kwarts gesteente, aan het eind van de middag komen we dan in Pofadder aan, we kijken hier wat rond en komen dan bij het Pofadder hotel terecht, hier kunnen we 2 mooie kamers betrekken, de bar gaat net open en we genieten eerst van een koel biertje, tegen de avond kunnen we hier dineren en wijnen waarna we tevreden naar dromenland vertrekken.

Vandaag 261 km.

Donderdag 10 nov. Pofadder – Nigramoep – Springbok.

Het heeft de hele nacht gestormd en het is vanochtend maar 10 graden, eerst maar weer eens ontbijten en daarna inpakken, in gestrekte draf rijden we vervolgens via de N14 richting Springbok, het is lekker zonnig en de temp. stijgt snel, het kale landschap verandert gaandeweg en er verschijnen nu weer succulenten in de wegbermen, bij km 40 stoppen we tussen twee kwartsheuvels, hier zien we talrijke Tylecodon paniculata op de hellingen staan dus kan er meer groeien, we klimmen omhoog en vinden verder Tyl. reticulata en wallichii, Aloe gariepensis, Lavrania perlatum, div, Crassula's, Anacampseros, Cotyledons, Adromischus, Ceraria namaquanum, Cheiridopsis, Conophytum, en

helemaal boven op een vlak stuk talrijke Lithops olivacea, het is weer volop genieten hier, na een lange wandeling rijden we verder tot bij km 6, hier zien we enorme Aloe gariepensis, ontzettend veel grote pollen Cheiridopsis en Aloe dicotoma, daarna rijden we door naar Springbok, doen wat boodschappen, internetten en lunchen.

Begin van de middag rijden we noord de N7 op en slaan dan links af naar Bulletrap, we rijden een ruig berggebied in begroeid met fynbos, op de splitsing naar Vaalheuveld klimmen we vervolgens een hoge stenige heivel op, na een paar minuten is het al bingo, prachtige groepen Aloe megalacantha met gitzwarte stekels, ongeloofeloos mooi, het stikt hier van de al eerder gevonden succulenten en nu ook een mooie Faucaria, na een poosje rijden we door naar Nigramoep, door een afwisselend gebied en de kloof van de Buffels rivier bereiken we dan Nababeep, van hier rijden we via Okiep terug naar Springbok, tegen 19.00 uur arriveren we hier en kwartieren in bij de Springbok lodge, dan is het tijd voor een hapje en lopen we naar restaurant Titbits, na een prima maaltje en wijntje komen we in gesprek met de eigenaar Jan, het wordt nu heel gezellig en de drank vloeit rijkelijk, na nog een paar springbökkies wordt het tijd om af te nokken en zwalken we naar die Ankerhuis, binnen no time is iedereen van de wereld, Wim vergeet zelfs te gaan liggen.

Vandaag 385 km.

(wordt vervolgd)

Bertus

=====

15 oktober 2011; Iquique - Huara - Pisagua - Cuya - Arica (479 km./140 foto's)

Vandaag nog een rij-etappe om bij de cactussen van het noorden te komen. Allereerst moeten we Iquique uit richting Ruta5. Dat gebeurt op een heel spectaculaire manier, Iquique ligt namelijk aan een baai op een zandvlakte, als je er oostelijk uit wil moet je over de duinen van bijna 1.000 hoog. Daar loopt een keurig geasfalteerde bergpas overheen. Heel apart, zandbergen met een zwart lint door. En achterom kijkend een steeds spectaculairder worden uitzicht over

Iquique. Bovenaan hebben ze dan ook een uitkijkpunt gemaakt dat de nodige foto's oplevert. Interessant om te zien dat ze aan de rand van de stad al het mogelijke doen om het bewegende zand uit de stad te houden. Maar zulke bergen zand, als die gaan "lopen" houdt niets het tegen en is Iquique verdwenen.

Vlakbij de aansluiting met Ruta5 spelen we nog toeristje en bezoeken een ghost-town, een verlaten en geconserveerd mijnstadje uit 1872, Santiago Humberstone. Best wel interessant al die oude zooi en bovenal heel fotogeniek.

Er is voor ieder wat wils, Henk en André gaan voor de oude huisjes en ramen om kunstzinnige foto's te maken terwijl Aad en ik meer voor de techniek, oude gereedschappen, machinehal, locomotieven en dergelijke gaan. Bij Huara slaan we af om nogmaals voor toeristjes te spelen, we gaan de Geoglief "Gigante de Atacama" bezoeken. Wat is een Geoglief?

Dit is een figuur uit de Inca/Mayaperiode, gemaakt door alle stenen van een heuvel weg te halen behalve de stenen die samen een god afbeelden. We hebben hem gezien en hij was immens groot (86 meter), maar echt onder de indruk waren we nou ook weer niet.

Dan rijden we weer verder door de zandbergen, dit is nou echt een woestijn, zand, zand en zand en geen cactus te vinden. We slaan nog af naar Pisagua want deze naam komt ook in mijn lijst voor, maar ook hier alleen zand en geen cactussen. De turkooisblauwe baai en het witte strand bij Pisagua is van bovenaf wel heel erg sprookjesachtig. Het tegenovergestelde is het spookdorpje onderweg waar alleen nog muren uit het verleden staan en een kerkhof dat nog helemaal in tact is.

Voor Arica stoppen we nog een keer bij Quebrada Chiza, een supermooi gekleurde canyon waar ook weer overal geogliefen te zien zijn. Allerlei figuren, van (af)goden tot mensen en lama's. Opvallend zijn ook de harten en namen die er tussen gemaakt zijn, da's dus niet oud, iedereen met veel tijd kan hier een mozaïek leggen en zeggen dat het duizenden jaren oud is. Worden we niet een beetje belazerd?

Vlak voor Arica het bewijs dat we belazerd worden, over een hele berghelling is een "geoglief" gemaakt met daar op: "Coca-Cola, 125 años". Coca-Cola van tweeduizend jaar oud is ook niet te zuipen!

In Arica vinden we een ietwat chiquer hotel, Hotel Savona, zelfs met zwembad, en maar 35.000 Cp. (=€ 50) per tweepersoonskamer.

Voor het eten eerst nog wat door het stadje geflaneerd en weer mooie gebouwen, zonsondergang en kerk op de foto gezet. En veel gelachen met de Chileense skaters en een levend standbeeld in de passage. De prachtige kerk is trouwens afschuwelijk verlicht met gekleurde TL-buizen. 's Avonds bij een Chileense Chinees heerlijk kip in champignonsaus gegeten (mmmmmm). We leren het snel om van cactusloze dagen ook leuke dagen te maken.

(wordt vervolgd)
Antonio El Rico

Kom vlinderen bij Zeeland's
meest complete dagje uit ...

Vlindertuin/Tropical Zoo Berkenhof:

- Schitterende tropische tuin met tal van kleurige vlinders, vogels, reptielen en insecten. Prachtige cactustuin, aangelegd door Succulenta afd. Zeeland
- Sfeervol restaurant met wel 200 zitplaatsen en een ruim aanbod aan scherp geprijsde groepsarrangementen

De vlinders krijgen
vrienden!

Langeweegje 1.0a Kwadendamme
tel: 0113-649729 www.tropicalzoo.nl

Afzender: redactie *Zeeculenta*
Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG